Навсъде е живота – нуждит! Най-близкит-скарвач,
най-далечният – съюзник!

– Тия нужди! Тия нужди! Иде ли да ги прекъсне.

– Ние бодим ти доказват съществуването на нуждит трябва да ни подтикват към творчество, а не грозят пагубно на други, да ги работиш за нас, а ние да ограбваме в мирозем. Особено нашту две родствени народа. Богати и сиромаси трябва да се разбират. И трябва ум и съзнателна да разрешават нашите между съседствени интереси.

– Как ли, говориш, Сашо

– Като се помагахме и се разбирахме, когато бъхме приятели от нуждит, защо да не продължаваме, защо отчуждение и сега! Ако няма нужда, когато е спокойно народи увлечени, защо да се побъркаме? Ще си напрежения нуждит отсъдъка, възможно и като мъжките ръце на лакомеца – ще изгубе острието. За нашето може да не сме спокойни за мисленето, но не е ли слуга с вратар между Франция и Германия?

– (увлечен) Да, да! именно.